

tier i denne sal. Målet er at afskaffe G-dagene, men på en økonomisk forsvarlig måde.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg ved næsten ikke, hvad jeg skal sige, for jeg kunne stille mig selv det spørgsmål, om jeg drømmer, eller jeg er vågen, eller hvad jeg er, for da jeg læste de to forslag her, var de jo ret identiske på ét punkt, og det er at afskaffe G-dagene, mens SF straks farer ud i at ville tage de 500 mio. kr. hjem fra erhvervslivet, som man faktisk har taget fra dem i sin tid, da man pålagde dem afgiften. Det er så en ærlig sag at fremføre det i forslaget.

Enhedslistens forslag er mere rent i det, hvis jeg må bruge det udtryk. Der er jo ikke nogen tale om andet, end at man afskaffer disse G-dage, fordi det er et meget lettere og enklere system, og der er ingen, der bliver snydt. Tilsyneladende kommer Enhedslisten mest med deres forslag, fordi der er nogle, der ikke altid får udbetalt de penge, de skal have efter G-dage-systemet. Det er selvfølgelig kedeligt, hvis det er tilfældet.

Men så må jeg nok sige, at jeg er lidt forbavset over, at et parti, der kalder sig selv i hvert fald forholdsvis seriøst, sådan midt under behandlingen af et forslag pludselig som en sidebemærkning i en ordførertale siger: Men i øvrigt kom vi så med et forslag om et arbejds-giverbidrag. Det var sådan noget i den retning, der blev sagt, og så er vi sådan set præcis lige vidt, for så har Venstre og De Konservative, som i deres ordførerindlæg borede lidt i det, noget ret i deres opfattelse af, at Enhedslisten altså ikke er ude på at lave en afskaffelse på anden måde, end at man vil bringe det provenutab hjem, som det giver, og som arbejdsministeren har omtalt, ved at lave en forhøjelse af en eller anden afgift for arbejdsgiverne, og det er jo ikke nogen god melodi.

Man kunne måske også gå ind på, at der har været andre forslag fremme til at finde det beløb, som det giver. Der var tale om at reducere i fradraget for a-kasse-kontingent, og hvad ved jeg, og andre ting kunne sikkert også komme på tale.

Jeg har egentlig fået besked på fra gruppen, at jeg skulle anbefale dette forslag fra Enhedslisten, men jeg må nok sige, at efter den bombe, som man lader springe midt under debatten, nemlig at man nu skal hive de 500 mio. kr. hjem via et arbejds-giverbidrag, vil jeg lige forbeholde mig min og dermed også partiets stilling. Vi vil

i hvert fald følge denne sag under udvalgsarbejdet, og hvis Enhedslisten står fast ved sit forslag om at pålægge arbejdsgiverne den udgift, som de nu kunne blive fritaget for og dermed få en bedre konkurrenceevne, vil jeg nok sige, at så tror jeg nok, det bliver et nej til det foreliggende forslag.

Formanden:

Hr. Aage Frandsen som ordfører for forslagsstillerne til L 158.

Aage Frandsen (SF):

Jeg kan jo konstatere, at der ikke er fuld opslutning til vores forslag. Den mest positive bemærkning kom fra arbejdsministeren og regeringspartierne.

Det, som vi er interesseret i med vores forslag, er for det første at sikre, at arbejdsgiverne stadig væk betaler de første ledighedsdage, fordi det har en adfærdsregulerende virkning på, at man ikke bare fyrer, hvor der ville være mulighed for at planlægge sig ud af problemerne.

Det andet, som vi sikrer med forslaget, er, at det er arbejdsgiverne, der kommer til at betale. Det er også dem, der har arbejdskraften hos sig.

Det tredje, som vi sikrer, er, at vi ikke skaber et hul i statskassen. Vi synes rent faktisk ikke, det er særlig smart at begynde at give et stort beløb ud uden at vide, hvor pengene skal hentes henne. Men det kan vi altså konstatere, at vi ikke har tilslutning til. Så sagde arbejdsministeren, at arbejdsministeren ikke er tilhænger af et stort og bureaukratisk system, og at arbejdsministeren ikke er interesseret i at indføre nye, udviklede regler.

Det er vi heller ikke, og spørgsmålet er, hvor udviklede og bureaukratiske de regler, som vi foreslår, er, men det er klart, at de skal afvejes i forhold til andre forslag og muligheder. Og vi er nærmest ligeglade med metoderne; det drejer sig blot om at finde en model, der sikrer, at de arbejdsløse får deres penge, og at det har en adfærdsregulerende virkning, og dér er det, jeg gerne vil love én gang mere, at hvis der gennemføres et forslag af denne karakter, hvor der skabes et hul i statskassen, bidrager vi gerne til at finde pengene hos arbejdsgiverne.

For sådan som det er i dag og i endnu højere grad med vores forslag rammer man altså de arbejdsgivere, der parkerer de arbejdsløse, mens alternativet og det, der er det ubehagelige, er, at hvis man indfører en generel afgift, generer man alle typer arbejdsgivere. Og vi er